

JEDNOCZYĆ SIĘ (11) *vb impf*

się (10), się (1).

e oraz o *prawdopodobnie jasne* (tak w *jednoczyć*).

inf *jednoczyć się* (1). ◇ *praes 1 sg* *jednoczę się* (1). ◇ *3 sg* *jednoczy się* (1). ◇ *1 pl* *jednoczym się* (1) *SkarŻyw*, *jednocz(e)m się* (1) *SkarJedn*. ◇ *3 pl* *jednoczą się* (1). ◇ *praet 3 pl m pers* *jednoczyli się* (3). ◇ *con 3 sg m* *by się jednoczył* (1). ◇ *part praes act* *jednocząc się* (1).

Sł stp brak, *Cn notuje*, *Linde XVI(XVIII) – XVII w. s.v. jednoczyć*.

Łączyć się w zgodną całość, wspólnotą doprowadzać do jedności [w tym: z *kim* (8)] (11) : Idźcie za tymi Greckimi Doktormi/ ktorzy w tych pięci fet lat przed námi/ z łzczere⁶⁰ łercá z kościołem fię Rzymłkim iednoczyli *SkarJedn* 353, 265, 292, 351; A my w iedno ćiało znim [z *Chrystusem*] fię iednoczym/ ćiałem fię iego łtáiąc. *SkarŻyw* 91, 507.

jednoczyć się przez co (1): Stąd dowodzi Cyrillus/ iż Pan Chrifus iednoczy fię z námi przez vżywánie tego Sákrámentu/ nie tylko przez miłość/ ále też prawdziwie y ćielełnie. *WujNT* 604.

jednoczyć się czym (4): *SarnUzn* F2v; z áwždy fię z Bogiem fwym łercem y myśłá iednocząc/ ná modlitwie w namiećie ábo kościele przebył *SkarŻyw* 482, 150. *Cf jednoczyć się czym w czym*.

jednoczyć się czym w czym (1): [jeden Pan, jedna wiara, jeden chrzest] Temi fię trzemi rzeczámí w iednym ćiele Chryłtułowym iednoczem. *SkarJedn* 41.

W przeciwstawieniu: »jednoczyć się ... rozłáczáć się« (1): á cółz by to moy namilłzy pánie Oycze zá małżeńłtwo byłó/ ćiałem fię iednoczyć/ á łercem y myśłá rozłáczáć. *SkarŻyw* 150.

Zwrot: »wespoł się jednoczyć« (1): Ociec s Synem ielt ieden. Poniewáż obá w łobie przemiefzkawáią/ á Duchá s. zwiáłkiem/ [...] wespoł fie iednoczą. *SarnUzn* F2v.

Formacje współrdzenne: *przyjednoczyć się*, *zjednoczyć się*; *jednocić się*, *zjednocić się*.